

Коалицията излъгва много очаквания

Конфликтът ГЕРБ-ВМРО не беше само междуличностен

Не бих прибрзал с определения за коалицията ВМРО-БСП като „брак по сметка“, защото трябва да видим какво ще покаже новото управление на града след промените в Общинския съвет и администрацията. Няма да е брак по сметка, ако тези промени тласнат напред развитието на Пловдив. Брак по сметка ще има, ако управлението се провали за пореден път, ако се задълбочат корупционните явления. Ако пак сме направили по-ранното трагично мнозинство, тогава ще имаме класически брак по сметка. Модел на една патроно-клиентелска структура, от която ползата няма да е особено голяма.

Интервю на
ВЕНЦИ МИХОВ

- Очаквано ли беше, или не визането на БСП в управлението на Пловдив за първи път след демократичните промени през последните 19 години?

- И да, и не. Ако погледнем формално, всяка политическа партия има за основна цел да вземе властта. И когато има възможност, го прави. Затова няма нищо неочаквано. Ситуацията в Пловдив се промени и в значителна степен от БСП зависеше дали ще има нова управляваща коалиция. Не бе очаквана обаче от друга гледна точка. Като най-голяма опозиционна сила мисля, че ходът ѝ трябваше да е по-различен. Да направи коалиция с ВМРО, но да се замисли сериозно дали да излъчва представители в кметския екип, в администрацията. Защото партията не е спечелила изборите и има морална граница, която не е добре да се преминава. Все пак това е решение на самата партия и, честно казано, не съм песимист. Защото има и такава гледна точка. Толкова години сте били извън властта и ето - сега имате възможност да покажете управленски качества.

- Има ли подмяна на волята на гражданите, защото хората гласуваха със съзнанието, че дават мандат на управление на ГЕРБ и ВМРО, не на коалиция ВМРО-БСП?

- Би могло да се тълкува и по този начин, защото преди по-малко от година резултатите от местните избори показваха друго. За подмяна може да се говори и в смисъл, че бяха излъгани много очаквания на гласувалите за вече бившите партньори ГЕРБ и ВМРО. Може да говорим и за излъгани очаквания на негласувалите граждани, които обаче искат нещо да се случи в нашия толкова хубав и за съжаление изостанал град. Но политиката е нещо много динамично и в този смисъл коалицията ВМРО-БСП не е толкова неочаквана. И в други градове има подобни обрати. Това е нормално, защото ние все още сме прощаваща де-

мокрация и нямаме изработени механизми, опит, който да ни позволи да реагираме по-тревено при подобни събития. За съжаление при ситуацията, която се разигра в Пловдив, този разнобой между двете основни партии, спечелили изборите, говори за липса на държавност.

- А колко ще просъществува коалицията ВМРО-БСП?

- Към момента няма изгледи тя да се разтури. По твърденията на лидерите на БСП и ВМРО, че има ли взаимно приемливи решения, които да се приемат и реализират с консенсус, няма основания за притеснение. Но пак е въпрос на време. Да не забравяме, че има различие в характера на двете партии - едната е десноцентристка, другата е лява. Колкото и да говорим за социално-либералния модел, все пак различия има. Само гъвкавостта и политическото умение биха позволили на политиките от двете партии да намерят консенсусната допирателна в интерес на гражданите на Пловдив. Защото при визането от която и да е точка на града имам чувството, че Ал Кайда е минала със своите камикадзета. Затова като гражданин желая успех на новата коалиция. Не е толкова важно как е била съставена, макар че не е нормално за по-малко от година така да се развалят коалиционни отношения, като тези между ГЕРБ и ВМРО.

- Ще говорим и за този разлив, но, първо, нормално ли е партията от опозицията като ВМРО да се коалира с управляващата партия като БСП?

- Естествено, че не е нормално, ако стриктно прилагаме каноните от резултата от последните избори. Но у нас ситуацията е такава, че изключението са твърде много. Ще бъда удовлетворен от тези изключения, ако те действително са насочени към решаването на проблемите. Защото и в развити западни демокрации при патовата ситуация след избори сме свидетели на коалиции между леви и десни партии. Затова не бива да изпадаме в крайности. Иначе сте прав - не е нормално при тези резултати от местните избори да сме свидетели на това съотношение в управлението на града. Но е по-добре, че ситу-

ацията не излезе извън контрол и кметът да остане без подкрепа и да се чуе как да прокара елементарни решения. По-добре е да има мнозинство, за да се решават проблемите. Защото има сектори, в които сме изостанали с години от сродни нам български градове. Да не говорим за западните модели.

- А защо се стигна до разрива между ГЕРБ и ВМРО, по време на кампанията двете даваха заявки за пълно сътрудничество?

на ГЕРБ и Славчо Атанасов?
- Няма нищо лошо. Нека спечели по-добрият. Тогава и коалицията щеше да бъде подписана при други условия. Затова трябваше ГЕРБ да проври по-голям политически реализъм. От друга страна, ВМРО показа дръзка политическа смелост с издиганите на свой кандидат, въпреки популярността на Славчо Атанасов и това, което направи за район „Тракия“. Това повлия и на ГЕРБ, защото наомали шаховете на евентуален техен кандидат. Липсата на политически опит на партия ГЕРБ също повлия за разрива с ВМРО. Предизборната кампания може да бъде много по-ефикасна и да привлече още повече хора да гласуват, включително и за ГЕРБ.

- Къде е личностният фактор, много от коментариите сочат за първопричина на конфликта градския председател

и бивш първи съветник Йордан Кюмюрджиев?
- Никога не съм бил привърженик на тази абсолютизация, която у нас непрекъснато се афишира. За мен причините за разрива не са само личности. Много е лесно да се обясняват явленията така. Сигурно има и личностни елементи за проблемите между ВМРО и ГЕРБ, но по-съществени причини са в самите партии. Нека погледнем как са изградени структурите си, как функционират, като са на власт, с какъв елит разполагат. Как се позиционират в политическото пространство, макар че и двете твърдят, че са десни, има много нюанси.

Затова не смятам, че личностният конфликт е първопричината, а те не успяха да постигнат консенсус за изпълнението на програмата за развитие на Пловдив. Там някъде се скъса нишката помежду им. Не смятам, че бившият председател на Общинския съвет Йордан Кюмюрджиев и настоящият кмет Славчо Атанасов имат кой знае какви личностни антипатии. Сигурно имат, но не това е в основата на конфликта. Вземете ГЕРБ - те още не могат да представят ясна идентичност като лясна партия. Това е много важно, защото, като дойде на власт, една партия трябва да реализира адекватна на идеята си същност политика. Това не го виждам, има само мъгляви фрази като „ние сме десни“. Това е типично за пионери в политиката. Не ги коря, защото са млада партия и трупат опит в движението. По-

и с о х а много сериозни удари от опонентите си. Но пак казвам, не е личностният конфликт е причина за разпада на коалицията. Не е нормално хора, начело на двете партии, да не са стигнали до ниво да не могат да седнат и да се разберат. Проблемите на

Пловдив не са леви или десни. Те само имат леви и десни концепции за решаването им. Бих попитал и националните ръководства на двете партии защо останаха странични наблюдатели? Какво пречеше на двамата лидери Красимир Каракачанов и Бойко Борисов, които твърдят, че са в отлични отношения, да се намесят и да не се допусне разрывът. Защото и малкият вакуум във властта веднага се отрази върху управлението на града.

- Коалицията ГЕРБ-ВМРО беше сочена като модел, който да бъде приложен след това в национален мащаб. Провали ли се този модел?

- Трябва да се направят много сериозни изводи. На централно ниво е по-различно. Става въпрос за друг състав от партиите, който влиза в парламента и респективно част от него стават министри. Зависи и какво споразумение ще бъде подписано. Всяка коалиция е различна не само поради идейните различия между участниците. Предварително трябва да се прецени как един такъв модел би работил. Ако не се предвидят обстоятелствата, особено кадровите, намирането на най-подходящите кадри, които да поемат съответните парламентарни комисии и министерствата, този модел няма да е сполучлив. Защото основният проблем у нас е кадровият. Не можем да облечем във власт най-способните политици, които реально да решават проблемите, не да раздават интервюта наляво и надясно и да обясняват колко са велики. Да са форма без съдържание. Това е основен проблем.

- Има ли в България политическа класа след 19 години преход?

- Формално има. Големият проблем е в политическия елит. Оттам отиваме в неговото ядро - политическите центри, които излъчват този елит. Все още партиите не изпозват потенциала от високообразовани кадри, които несъмнено имат сред членовете си.

- Да разбирам, че в България вече има професионални политици?

- Разбира се, въпреки че политиката не е професия. Но характерът на работата я наложиха като професионален тип дейност, като говорим за технология на вземането на решения, за технология на властта като цяло. Нормите на политическия мениджмънт трябва да се усвояват. Няма гаранция, че дори и най-добрият професионалист ще бъде добър управленец. Затова в развитите държави има висши училища, които готвят такива кадри. Тук това остава грижа на самите политически партии, които не го правят. Само със самонаредбата тази работа не става. Не приемам тезата, че политиката е мръсна работа. Политиките я правят мръсна. За да не я правят мръсна, трябва да има друг тип обучение, друг тип кадри. За съжаление нямаме такива институции като френското Висше училище за подготовка на административни кадри, като английския „Итън“, като елитните американски университети. В България има потенциал за откриване на такава училище, в което партиите ще пращат своите кадри да ги обучават на политически мениджмънт.

